

Zutphense 'koppelt' broers en zussen

door Mieke Kleinleugenmors. woensdag 31 oktober 2007 | 03:41 | Laatste bijgewerkt op: dinsdag 11 december 2007 | 15:27

ZUTPHEN - Broers&Zussendag. Nouja zeg, wat krijgen we nu weer? Heeft de commercie niet genoeg aan moeder- en vaderdag? Het is een associatie die bijna onmiddellijk naar boven komt bij het horen van de naam Broers& Zussendag. De initiatiefneemster, de 61-jarige Minke Weggemans, denkt echter in de verste verte niet aan geldelijk gewin, aan broers& zussen-arrangementjes of iets in die richting. Broers&Zussendag, gepland op donderdag 10 april 2008, ziet de Zutphense als een mogelijkheid om stil te staan bij de band die je hebt met je broer(s) en/of zus(sen).

"Weet je wat het gekke is, volwassen mensen ontkennen het emotionele belang dat ze hebben bij de band van broer of zus. Daar heb je het ook niet over. Ik denk dat het tijd wordt er toch eens over na te gaan denken. Die relatie heeft zoveel impact op je leven."

Weggemans studeerde onder meer theologie en sociaal cultureel en maatschappelijk werk. Ze werkt als therapeut, begeleidt gespreksgroepen, rouwgroepen en uitvaarten. Zelf komt ze uit een groot gezin met tien kinderen. Vijf ervan zijn inmiddels al overleden. Wat broers en zussen betreft, en wat het betekent een van hen te verliezen, is ze dan ook ervaringsdeskundige bij uitstek. Dit gevoegd bij haar warme belangstelling voor de mens is het niet vreemd dat zij haar ervaringen en visie vastlegde in het boek Broederziel Alleen. "Het aanbod aan boeken over rouwverwerking is enorm, maar het verlies van een broer of zus is nog nooit op die manier belicht."

Weggemans merkt aan de reacties dat het boek in een behoefte voorziet. Niet echt verwonderlijk voor wie bedenkt dat 300.000 mensen per jaar een broer of zus verliezen. Zelf maakte ze het voor de eerste keer mee op haar 21e toen ze een broer van 32 verloor. "Je houdt je mond dicht, omdat je ouders er zo kapot van zijn. Je houdt je groot en probeert er wat van te maken." De scherpste kantjes slijten door de jaren heen, maar het gemis blijft, weet Weggemans. "Ook al heb je een feestje met elkaar, dan zijn er in je hoofd toch die lege stoelen, dat blijft gewoon. Het gezin is een netwerk en als er ergens een gat valt dan treft het alle anderen."

De belangstelling voor haar boek heeft haar gestimuleerd de broer&zus-relatie ook in een ander perspectief onder de aandacht te brengen. En ze werkte een plan uit voor een landelijke Broers&Zussendag. Vanuit de gedachte dat broers en zussen best eens met andere ogen naar elkaar mogen kijken. Hoe vaak hoor je niet: mijn vrienden kies ik uit, maar mijn familie daar moet ik het maar mee doen. Daar heb ik geen zeggenschap over gehad. Weggemans krijgt soortgelijke geluiden ook in haar praktijk regelmatig te horen. "Het is een soort van trots waarmee mensen zulke dingen zeggen. En ze doen dat zo defensief. Dan denk ik bij mezelf: waarom zou je dat zeggen?"

Maar er zijn ook andere voorbeelden, benadrukt Weggemans. "Geweldig vond ik het dat Herman Finkers met zijn geestelijk gehandicapte broer op bezoek ging bij de paus. Het hebben van zo'n broer bepaalt voor een groot deel je leven. Dat bezoek aan de paus was een hartewens van die broer en Herman heeft dat serieus genomen. Daarmee betuigt hij het toppunt van respect aan zijn broer." Eenzelfde bewondering heeft de Zutphense voor prinses Margriet. "Zoals zij, heel bescheiden, haar zussenrol vervult ten opzichte van de koningin. Haar hele leven staat in dienst van haar zus en daar krijgt ze openlijk nooit waardering voor. Daar heb ik grote bewondering voor. Ze had ook een heel ander leven kunnen leiden als ze niet de zus van de koningin was geweest."

De plek waar je wieg stond is allesbepalend. Zo heeft de een de ervaring van een warm nest en voor een ander zijn de gezinsrelaties moeizamer. Toch is Weggemans ervan overtuigd dat het absoluut de moeite waard is energie te steken in je broer-zusrelatie. "Mensen hebben vaak geen flauw idee hoe iemand zich innerlijk voelt. Er zijn zoveel dingen die niet besproken worden. Jaloezie bijvoorbeeld. Maar maak je dingen bespreekbaar dan kun je tot verrassende inzichten komen."

De Broers&Zussendag kan een eerste aanzet zijn. Weggemans: "Als je geen contact met elkaar hebt, zou je een gekke kaart of een mailtje kunnen sturen. Het moet ook niet zwaar worden, doe gewoon iets gekks. De dag kan ook als een mooie smoes dienen om eens een een keer alleen met je broer of zus op stap te gaan. Altijd is er die aanhang bij en je wilt ook wel eens een keer zonder."

In alle provincies heeft Minke Weggemans inmiddels de Commissaris van de Koningin aangeschreven met het verzoek haar initiatief te ondersteunen. Verder probeert ze overal in het land contactpersonen te krijgen die samen met haar de organisatie op zich nemen. Ook hoopt ze dat de media aandacht krijgen voor haar plan, zonder aandacht komt het niet van de grond. Heel af en toe krijgt ze het spaans benauwd en vraagt ze zich vertwijfeld af: "Waar ben ik aan begonnen?"